

Sygn. akt V KK 387/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (sprawozdawca)

Protokolant Patrycja Kotlarska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Grzegorza Krysmanna,
w sprawie **K. K.**

skazanego z art. 244 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 19 września 2019 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

- na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 30 sierpnia 2017 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze
i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w Z..**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Z., w sprawie o sygn. akt. II K (...), uznał K. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 244 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i skazał go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary Sąd warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. Sąd Rejonowy zobowiązał oskarżonego do informowania o przebiegu okresu próby, a na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył mu 80 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda; nadto zasądził koszty i opłaty sądowe. Wyrok ten został wydany na skutek uwzględnienia wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Wyrok uprawomocnił się z dniem 7 września 2017 r.

Powyższe orzeczenie w zakresie rozstrzygnięcia o karze zostało zaskarżone kasacją Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego wniesioną na niekorzyść skazanego, w której zarzucono: „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w związku z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na niezasadnym uwzględnieniu wniosku prokuratora i wydaniu na posiedzeniu w dniu 30 sierpnia 2017 roku wyroku skazującego K. K. za czyn z art. 244 k.k. i art. 180 a k.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k. popełniony w dniu 28 kwietnia 2017 roku i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat tj. z rażącą i mającą istotny wpływ na treść wyroku obrazą przepisu prawa materialnego - art. 69 § 1 k.k., bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 22 lipca 2015 roku, sygn. akt II K (...), który nie uległ zatarciu został on wcześniej skazany za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia - wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat”.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego musiała skutkować częściowym uchyleniem zaskarżonego orzeczenia i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego jej rozpoznania.

Skarżący trafnie wskazał na rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego i materialnego przez Sąd Rejonowy w Z..

K. K. stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 244 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Czyn zarzucany został popełniony w dniu 28 kwietnia 2017 r. Wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy z dnia 30 czerwca 2017 r., uzgodniony ze skazanym, zawierał propozycję wymierzenia kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, zobowiązanie do informowania Sądu o przebiegu próby oraz wymierzenia kary grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Zgodnie z art. 69 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie wyrokowania, jak i w dacie popełnienia czynu) Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Zauważyć należy, że po zmianach wprowadzonych przez ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny i niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396), od dnia 1 lipca 2015 r. warunkiem dopuszczalności zastosowania przez Sąd przepisu art. 69 § 1 k.k. i warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności jest, aby sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności. Tymczasem z informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego znajdującej się w aktach przedmiotowej sprawy wynika, że K. K. w dacie popełnienia przypisanego mu w niniejszej sprawie czynu z art. 244 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. był już skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 22 lipca 2015 r., sygn. akt. II K (...), za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem

jej wykonania na okres próby 2 lat (k.12 – karta karna). Sąd Rejonowy dysponując aktualną kartą karną na dzień wydawania wyroku zignorował fakt uprzedniego skazania na karę pozbawienia wolności.

W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, ustanowiony w art. 69 § 1 k.k. warunek zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności – mianowicie brak skazania na "karę pozbawienia wolności" odczytywać należy jako obejmujący zarówno skazanie na karę bezwarunkowego pozbawienia wolności jak i na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (por. m.in.: wyrok SN z dnia 28 kwietnia 2017 r., sygn. akt V KK 42/17; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2019 r., V KK 103/18). Na gruncie przedmiotowej sprawy, w świetle art. 69 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., nie było możliwości warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec skazanego kary 3 miesięcy pozbawienia wolności. Wobec powyższego w sprawie zaistniała rażąca obraza prawa materialnego, która niewątpliwie miała istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku.

Zasadny okazał się również podniesiony w kasacji Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego zarzut dotyczący obrazy prawa procesowego. Jak zostało to już podkreślone w wielu judykatach Sądu Najwyższego, sąd, do którego oskarżyciel publiczny kieruje wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k., z uwagi na treść art. 343 § 7 k.p.k., zobowiązany jest do szczegółowej kontroli tego pisma procesowego. W ramach tej kontroli konieczne jest sprawdzenie, czy przedłożone przez prokuratora propozycje pozostają w zgodzie z uprzednimi ustaleniami stron, a także czy nie pozostają w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa materialnego i procesowego. Niezgodność wniosku z treścią tych norm, a przez to jego wadliwość, skutkuje niemożliwością jego uwzględnienia, co rodzi konieczność postąpienia po myśli art. 343 § 7 k.p.k., chyba że w toku posiedzenia, za zgodą oskarżonego zostanie dokonana stosowna modyfikacja wniosku, konwalidująca nieprawidłowości (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2018 r., IV KK 454/18; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2018 r., II KK 99/18).

Sąd Rejonowy nie dostrzegł, że uzgodnienie zawarte we wniosku z dnia 30 czerwca 2017 r. jest sprzeczne z brzmieniem art. 69 § 1 k.k. W pełni zaakceptował nieprawidłowo sformułowany wniosek, który finalnie znalazł odzwierciedlenie w zaskarżonym kasacją wyroku z dnia 30 sierpnia 2017 r. Na marginesie należy odnotować, że we wniosku prokurator wskazał na fakt, że w 2015 r. K.K. został skazany na karę pozbawienia wolności za czyn z art. 286 § 1 k.k.

Konsekwencją powyższych ustaleń musiało być uwzględnienie kasacji Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w zakresie rozstrzygnięcia o karze wymierzonej zaskarżonym wyrokiem.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 638 k.p.k.